

[Ole Bjørn Kraft.]

Lov til at sige, at det vil være ganske uretfærdigt, hvis man vil hævde, at det gamle Højres Mænd, og i første Række Estrup, var aristokratiske i den Betydning, at de var overlegne overfor Folket, at de var hovne Aristokrater, der ikke havde nogen Føling med det levende Folkeliv paa deres Tid. Det gjaldt ikke for Estrup hverken i hans personlige Færden i Rigsdagen, hjemme paa hans Gaard eller i hans Arbejde i de folkevalgte Kommunalforsamlinger, af hvilke han var Medlem. Det gjaldt heller ikke i den levende Interesse, Estrup viste for en Række af de store økonomiske Problemer, som var oppe i Tiden.

Jeg tror, der er god Grund til for en senere Historieforskning, naar vi faar den radikale Historieskrivning noget paa Afstand, i højere Grad end det hidtil har været Tilfældet, at vurdere den Indsats, som Estrup ogsaa i sin Egenskab af Indenrigsminister gjorde ved Anlæg f. Eks. af Esbjerg Havn, hvor han maatte trumfe sit Synspunkt igennem imod en almindelig Modstand, ved hans Anlæg af den østlige Længdebane i Jylland og paa en lang Række andre praktiske Omraader, hvor han maaske mere end nogen anden har bidraget til, at Danmark økonomisk kunde rejse sig, ogsaa efter Nederlaget i 1864.

Vor Opfattelse er det nu, at man ikke kan fødes til at være Demokrat, og at man ikke vedbliver at være det, fordi man tilfældigvis er Medlem af det Parti, som kalder sig socialdemokratisk, men at man vinder denne Betegnelse hver Dag igennem sine Gerninger, og at det kun er paa Gerningerne, man skal dømmes. Og det, min Tale i Gaar skulde give Udtryk for, var dette, at nu da de Herrer var kommet til Magten, havde de glemt de gamle selvfølgelige demokratiske Regler, og saa søgte de dels at gennemføre Foranstaltninger, som var uretfærdige, dels undlod de at gennemføre Foranstaltninger, der kunde styrke Folkestyret og Folketingets Stilling overfor Regeringsmagten.

Det, vi hævder, er, at det Forslag, der her foreligger, er lige karakteristisk ved det, det indeholder, og ved det, det mangler. Vi lægger i denne Forbindelse Vægt paa, at de saakaldte demokratiske Partier ikke vil fremme Tanken om, at de folkevalgte Repræsentanter skal have Ret til at stille Spørgsmaal til Regeringen. Vi lægger Vægt paa, at man ikke vil have fastsat en Tidsfrist, indenfor hvilken Regeringen skal besvare Forespørgsler fra Rigsdagens Partier. Vi lægger Vægt paa, at man stadig ønsker, at Regeringen skal bestemme over, hvilken

Gang Udvalgsarbejdet skal have i dette høje Ting, saaledes at den har Hals- og Haandsret over, om et Lovforslag skal behandles af Tinget eller ikke skal behandles, og vi lægger afgørende Vægt paa, at man stadig, trods Paaavisningen af hvor gavnligt det modsatte vilde være, fastholder den Arbejdsform, som Tinget har, og ikke paa nogen Maade vil bestræbe sig for at faa denne ændret paa moderne Vis.

Men nu ved vi altsaa, hvad det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen og de andre Ordførere forstaaer ved Demokrati, vi ved hvordan de opfatter dette Ord. Lad mig blot dertil sige, at det er ikke, hvad vi forstaaer ved Demokrati, og at vi ikke ønsker at blive Demokrater i de Herrer's Mening og Betydning.

Lad mig sige til sidst, at et Folkestyre bliver bedømt af Folket efter de Resultater, det opnaar, og efter hvor megen Ære Folkestyret selv viser sine Institutioner. For mig er denne Debat og dette Forslag et Vidnesbyrd om, at de, der i første Række er forpligtede til at være Folkestyrets Værn og Vagt her i Tinget, svigter denne Opgave.

Elgaard: Det er betegnende, at ved den Debat, der føres her om Folketingets Forretningsorden, skal de 3 Ordførere, i hvert Fald særlig de to af dem, bruge en uhyre Mængde Ord for at anbefale deres fortræffelige Ændringsforslag. Hvis disse Ændringer i sig selv var berettigede og nødvendige, var de lange Anbefalelser taler jo ganske overflødige.

Da jeg havde Ordet i Gaar, rejste jeg overfor det staaende Udvalg for Forretningsordenen det Spørgsmaal, om dette Tings Medlemmer havde misbrugt deres Talefrihed, om man kunde konstatere, at der i dette Ting var Medlemmer, der ikke var i Stand til at iagttage sømmelige Former og sømmeligt Forhold med Hensyn til Talens Længde. Men ingen af de Herrer Anbefalere har, hvor mange Ord de end har brugt, forsøgt at føre blot det svageste Bevis for, at dette var Tilfældet, og jeg maa da opgive at faa Svar paa mit Spørgsmaal af de 3 ærede Medlemmer, der anbefaler at gennemføre disse Ændringer i Forretningsordenen.

Men saa stiller jeg Spørgsmaalet til det enkelte Medlem i dette Ting, om han, før han gaar til Afstemningen om en ny Forretningsorden, vil gøre op med sig selv, om han under den Frihed, som den gamle Forretningsorden har givet ham, er optraadt paa en saadan Maade, at nu egner